

MANIFEST “DÓNA LA NOTA”

La música: l'únic llenguatge realment universal, l'idioma que traspasa fronteres, creences i races, el màgic alè que ens arriba directe al cor, que ens fa somiar, estimar, riure, plorar, ballar, sentir... Ens dóna esperança i il·lusió, ens dibuixa un somriure, ens fa pensar, ens ajuda a revoltar-nos contra les injustícies i a aixecar la veu per tal que ens escoltin, ens alleuja els mals moments, ens endolceix l'oïda... Una de les millors coses que ha pogut fer l'ésser humà és crear aquesta cadència màgica que, fins i tot, fa que les plantes creixin millor o que els animals més feréstecs s'amanseixin. Plató ja va dir fa milers d'anys que la música era per a l'ànima allò que la gimnàstica era per al cos. Cap parla del nostre món no serà mai tan universal, no ens agermanarà tant com ho fan aquestes set notes d'infinites possibilitats, de sonoritats diverses, de cadències diferents per a cada racó de l'esperit... En cada instant de la nostra vida hi ha una música que el reforça, que l'evoca, que és capaç de lliurar-se del temps que avança inexorablement enterrant moments, records, triomfs i enyors... L'art ha estat, és i cal que continuï sent una part indestriable de la nostra educació. Les aules no poden quedar orfes de la literatura, de les belles arts, de les humanitats, de la filosofia, del teatre o de la música... Des de molts sectors, al llarg de la història, s'ha intentat acabar amb qualsevol expressió artística, i sempre comencen pel seu ensenyament a les escoles. Llocs fràgils, on hi creix el futur de qualsevol societat, el demà de tot el nostre món. Ens cal reivindicar que la Humanitat ha de ser alguna cosa més que un grup d'individus programats per ser competitiu, tecnològicament insuperables, idiomàticament uniformitzats i socialment mesells. Ens cal defensar el món que volem: un món on les capacitats artístiques dels nostres infants puguin ser potenciades i incentivades. No hem de permetre un esdevenidor marcat per la tristesa del silenci, estripat, només, pels tristos tecleigs dels ordinadors. La música forma part de l'aprenentatge: ens fa entendre les diferències i sentir-nos més propers. Si ens coneixem, si ballem junts, si plorem amb les mateixes cançons, si dansem plegats homes i dones dels cinc continents, ens estimarem, perquè tots tenim els mateixos sentiments. Ens comprendrem, perquè no veurem el color o la classe social, sinó el cor i l'ànima. I podrem conviure en pau. I una de les eines per fer-ho s'amaga en cada instrument, en cada veu, en cada melodia... No hi renunciarem. No poden prendre'ns-la. No pot desaparèixer de l'educació. No aconseguiran trencar aquest mirall que ens fa més humans... És la clau d'un món de pau...

Visca la música!

Gibert d'Artze (juny de 2014)